

РЕШЕНИЕ

№ 2151

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **11263** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е с касационна жалба, вх. № 27687 от 19.12.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 45248 от 25.11.2011 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от младши юрисконсулт М. П. – процесуален представител на председателя на Комисията за защита на потребителите срещу Решение от 07.11.2011 г. по НАХД № 6678/2010 г. по описа на СРС, НО, 104 – ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № К 8758/29.04.2010 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на [фирма] са наложени две имуществени санкции, съответно в размер на 500 лв. и 300 лева, за това, че търговецът прилага нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д от ЗЗП и нарушение на чл. 52, ал.1 от ЗЗП – необявяване името и адреса на доставчика, преди сключване на договора от разстояние.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от процесуалния представител, с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се потвърди НП. В хода на съдебното производство, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът редовно призован не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба

за неоснователна и предлага да се остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: От показанията на свидетеля Д. се установи, че на страницата на [фирма] в интернет имало официална информация, че е представител на „К.". В КЗП постъпила жалба, въз основа на която била извършена проверка, която установила, че на началната страница на casio-bulgaria.com е обявено: "С." официален представител". В секция "контакти" са посочени два мобилни номера, ISQ S. и електронен адрес Липсват наименование и адреса на търговеца. По време на проверката се установи, че търговецът е [фирма], а седалището му е [населено място] бряг, [улица]. С писмо с изх.№ Ц-00-3478/07.01.2010г. е изискано становище на търговеца по повод твърдението на интернет страницата му, че е официален представител на С.. В представеното в КЗП становище/вх.№Ц-00-3478/15.0Е2010г. / от г-н В., управител на фирмата твърди, че "всеки може да стане официален представител, когато има възможност да закупи и внесе голям брой стока от производителя". Според думите му, фирмата не претендира да е представител като единствено оторизиран от самата компания С., за да продаваме техните продукти. [фирма] има фирмени взаимоотношения с основните вносители на С. за Б., които в официалната страница на С. са посочени като официални дистрибутори за Б.. В становището си г-н В. не твърди, че фирмата му е оторизиран представител на САЗЮ за Б., а се определя като дистрибутор на продуктите на С. в Б., като закупува от вносителите на САЗЮ за Б. - М., Д. и Т..

Допълнително проверката е установила нарушение на чл. 52, ал.1, т.1 ЗЗП – в секция „контакти” липсва информация за името и адреса на доставчика.

За да отмени наказателното постановление, въззивният съд е приел, че не липсват данни, които да подкрепят направените изводи от АПО за неправомерно поведение от страна на едноличния търговец. Допълнително е посочено, че не са събрани никакви доказателства, които да обусловят някаква връзка с посоченото в постановлението нарушение.

Касационната жалба, подадена от процесуален представител на председателя на КЗП е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законната разпоредба, която е нарушена. АУАН № К – 8785 от 15.03.2010 г. е съставен в присъствието на свидетели, връчен е на касатора. Последният е отбелязъл, че ще представи възражение в 3 дневен

срок.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства по делото пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебаят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но постановено при неправилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора председателя на КЗП, по повод на която е образувано настоящето производство, за основателни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е незаконосъобразно. Районният съд неправилно е възприел и изтъквал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства.

Видно от съдържанието на нормите, за които е посочено, че са нарушени от [фирма], се установява следното: чл. 68д от ЗЗП казва, че Търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Ал. 2 дава подробно описание на изискванията, които следва да включва информацията, а ал. 3 на същата разпоредба допълва, че заблуждаваща е и всяка търговска практика, която от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, води или е възможно да доведе средния потребител до вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. От посоченото определение може да се направи извод, че търговец води заблуждаваща търговска практика като оповестява на интернет страницата си, че е официален представител на „С.“ и премълчава обстоятелството, че закупува продаваната от него стока от вносителите на „С.“ – М., Д. и Т..

Що се касае за второто установено нарушение липсата на посочване на информация за името и адреса на доставчика е съществено нарушение на изискванията на чл. 52 от ЗЗП, която разпоредба изрично изброява кумулативно изискуемите елементи, които доставчикът е длъжен да предостави.

По тези съображения, настоящият съдебен състав на АССГ, II – ри касационен състав намира, че решението на СРС е постановено при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено и вместо него се постанови

наказателното постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 2 от АПК, Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ постановеното по НАХД № 6678 от 2010 г., решение от 07.11.2011 г. на Софийски районен съд, НК, 104 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К – 8758 от 29.04.2010 г., издадено от председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] са наложени две имуществени санкции, съответно в размер на 500 лв. и 300 лева, за това, че търговецът прилага нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д от ЗЗП и нарушение на чл. 52, ал.1 от ЗЗП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.